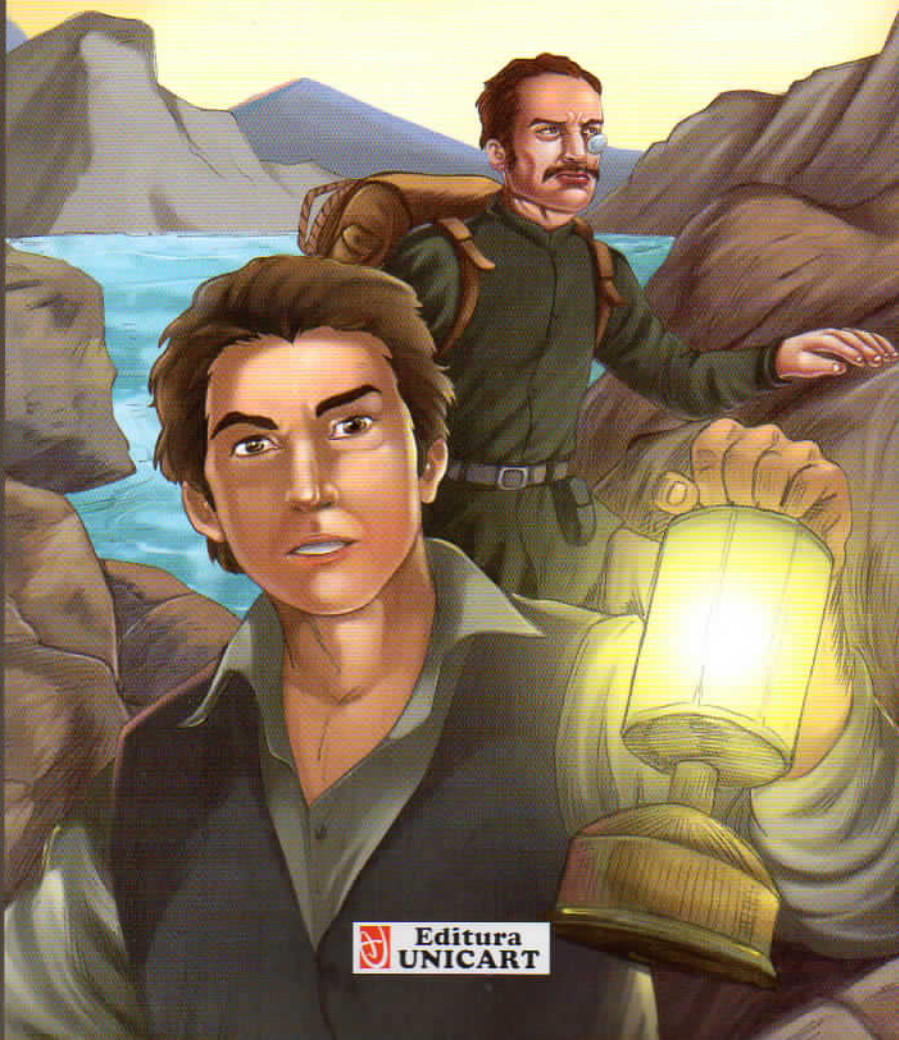


colecția CLASICI INTERNAȚIONALI

# CĂLĂTORIE SPRE CENTRUL PĂMÂNTULUI


După un roman de Jules Verne



 Editura  
UNICART

## Cuprins

1. Profesorul și familia sa .....	7
2. Pregătiri pentru călătoria spre Snaefell.....	17
3. În timpul călătoriei.....	37
4. Minuni la tot pasul.....	67
5. Pe sub ocean.....	81
6. O scăpare miraculoasă.....	92
7. Călătoria începe.....	107
8. Aventuri în timpul călătoriei.....	128
9. Pe malul mării .....	148
10. O întoarcere aventuroasă .....	161



## Capitolul 1

### Profesorul și familia sa

---

**C**nchiul meu, profesorul Liedenbrock, locuia într-o casă din partea veche a orașului Hamburg. Preda la Universitate, într-un domeniu pe care filosofia germană îl numește „subiectiv”, căci era mai degrabă în beneficiul său decât al celorlalți. Era un egoist învățat, și avar pe deasupra, posesor a numeroase titluri onorifice și, printre altele, curator al Muzeului de Mineralogie.

Casa și toate obiectele din ea îi aparțineau. Acolo locuiau fina lui, Gräuben, servitoarea Martha și cu mine care, în calitate de nepot și orfan, îi devenisem asistent de laborator. Mărturisesc că eram foarte atras de geologie și de toate științele înrudite cu aceasta. Aveam sânge de mineralog și mă simțeam cel mai bine în mijlocul specimenelor mele.

Ca să nu mai lungesc povestea, în casa din Königstrasse se putea trăi foarte bine, în ciuda neliniștii stăpânului, care se entuziasma foarte ușor, dar care prinsese drag de mine. Omul nu avea noțiunea de răbdare, însă. Chiar și natura era prea înceată pentru el. În aprilie, după ce planta semințele de micsandre și clopoței în vasele de teracotă din fața ferestrelor, se ducea deseori să le tragă de frunze,



doar-doar or crește mai repede. În fața unui atare individ nu puteai decât să ascuți, așa că, atunci când intră grăbit pe ușă, m-am repezit și eu după el.

În birou, unchiul ședea pe scaunul lui preferat cu o carte în mână.

- Iată o carte remarcabilă, minunată! exclamă el.

Mi-am adus aminte că, din când în când, mai avea accese de bibliomanie. Nicio carte veche nu avea valoare în ochii lui decât dacă era de negăsit sau, în orice caz, de necitit.

- Nu-ți dai seama încă? Am aici o comoară neprețuită pe care am găsit-o de dimineață în prăvălia evreului Hevelius.

- Senzațional, am răspuns eu încercând să par entuziast.

De ce oare s-o fi agitând unchiul atât de tare pentru un volum legat în piele aspră de vițel, cu foile îngălbenite și cu un sigiliu zdrențuit atârând de ea? Profesorul continua cu exclamațiile, punând întrebări la care singur răspundea.

- Uite, nu-i așa că e frumoasă? Da, splendidă. Ai mai văzut așa o legătură? Se deschide ușor, nu? Da, și rămâne deschisă unde vrei. Dar se și închide la fel de ușor? Sigur, iată. Legătura și paginile sunt la același nivel, nu există spații în plus. Iar spatele, ce să mai zicem, după șapte sute de ani! Chiar și Bozerian, Closs sau Purgold ar fi fost mândri de așa o legătură.

*Profesorul și familia sa*

